

vil blive sat højere end det lovbestede Minimum, og Resultatet bliver, at det i stadig Vækst værende Antal af Udeblivere vokser, og at Kreditor tvinges til at gaa til Domstolene med en Sag, som i mange Tilfælde vilde have fundet sin Afslutning for Kommissionen, hvis indklagede havde givet Møde. Medens en Bøde paa 8 Kr. i 1795 maatte ses under Synspunktet Straf, kan en Bøde paa 2 Kr. i Nutiden ikke afskrække nogen fra ikke at møde, da Rejseudgifter eller Tab af Arbejdsfortjeneste som Regel vil andrage et større Beløb.

Saa vel Fordringshaveren som Skyldneren har Interesse i Forligskommissionernes Opretholdelse. Fordringshaveren, fordi han har Adgang til uden Sagførers Bistand og med en ringe Bekostning at faa en Anerkendelse af sin Fordring, og Skyldneren, fordi der gennem et Forlig for Kommissionen sædvanlig gives ham Lejlighed til afdragsvis Betaling af sin Gæld.

Forligskommissionerne gør ogsaa deres Nytte derved, at de befrier Retterne for en Mængde oplagte Sager. I denne Henseende skal efter Statistisk Aarbog anføres, at Tallet af de for Forligskommissionerne udenfor København i Aaret 1913 indbragte Sager var 82703, af hvilke de 45974 — altsaa over 55 pCt. — blev hævdede eller forligte.

Naar Retsplejeloven opretholder de bestaaende Forligskommissioner, maa det formentlig erkendes, at det er uheldigt, at den tillige indeholder Bestemmelser, hvorved Regelen om Forligningsprøvens Nødvendighed gøres illusorisk.

Foranlediget herved tillader undertegnede valgte Kommisærer os herved at rette en ærbødig Henvendelse til den høje Regering og Rigsdag om at foretage en Ændring i de paagældende Bestemmelser i Retsplejeloven. Uden at turde indlade os paa at stille noget endeligt Forslag til en Forandring i Lovteksten, tillader vi os at udtale, at vi vilde anse det for at være af afgørende Betydning for Forligskommissionernes fremtidige Virksomhed, om den foreliggende Affattelse af Loven ændres derhen, at Ordene „efter Paastand“ i Lovens § 272, 2. Stk., udgaar, og at sidste Sætning i § 325 affattes saaledes: „dog at Bøden for det sidstnævnte Forhold i Underretssager kan gaa ned til 8 Kr.“.

Under Henviſning til, at Forlignsgebyrerne er fastsatte for ca. 100 Aar siden (ved Plakat af 6. April 1827), og at Retsgebyrerne vil blive betydelig forhøjet ved Retsplejeloven, tillader vi os derhos at andrage om en Forhøjelse af de Forlignskommissærernes tillagte Gebyrer til f. Eks. 75 Øre for Berømmelse af en Klage og 1 Kr. 50 Øre for Forligets Afslutning og Protokollering.

I Ærbødighed

(Underskrifter).